jag måste tro att de bulla opp för din skuld.

När du får detta bref har du säkert redan varit orolig för oss, men detta bref gör dig säker om att vi må mycket bra. Farväl nu Älskade Make, måtte du och Calle äfven få vara friska och du ej lida af någonting som skulle göra dig resan besvärligare än den redan förut är.

Helsa hjertligt Calle ifrån mig.

Farväl Farväl, Gud välsigne er och gifve att allt skulle gå bra.

Jeanette

P. S. Jag skrifver en liten lapp till Clara Sjöman om jag hinner ty posten lär väl snart vara här. om det yppar sig tillfälle att få den dit, så är det bra i annat fall kan du också låta bli att gifva den.

Tant, Farbror och Nanny bedja hjertligt helsa dig,

Några ord måste jag ännu säga dig. Lönroth är tvenne gongor förelyst i Uleåborgs kyrka, med Mamsel Piponius. Kanske du redan har hört det.

175 *J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 13.VII 1849*

HUB, JVS handskriftssamling

Min Älskade Make!

Min sorg är stor, jag har ej sedan jag fick ditt bref haft någon ro, du är ledsen på mig ser jag nog, men var det ej älskade ljufva Make, huru kan du så misskänna mig, och tro att jag för hvilka nöjen som helst, skulle försumma en enda postdag, nej alldrig, gör jag det, sålänge du en smula håller af mig och, håll af mig älskade Make, ty huru bittert skulle ej lifvet blifva mig, om du upphörde att älska mig, fast jag vist känner, att jag är långt ifrån värdig, att blifva älskad af dig, men om du ändå kände huru innerligt jag håller af dig, och huru tom hela verlden skulle blifva, om jag ej hade dig att luta mig till, Ack om du ändå nu hörde mitt hjerta slå så hårt, som det gör, af längtan till Dig, och hopp, att du ej mera må vara bekymrad, och tro något sådant om din egen Gumma.

Den 10 om Måndagen skickade jag med postellion bref till Dig, och bad honom uttryckeligen att aflemna brefvet på måndags posten, men efter du ej fått det, gick det troligen först af om Torsdagen, jag hade skrifvit med någon resande redan förrut, men här for ingen, tro inte att jag försummat något tillfälle, eller kunnat försumma, ty hvad hade jag för nöje om jag ej fick skrifva till dig och sedan fick dina bref, men ditt sissta bref gjorde mig bra orolig, men skrif Älskade Make om Lördagen så får jag brefvet om Tisdagen med posten hit, ty annors gör du mig veckan bra lång och ängslig. Jag skickar nu detta bref med en Befallnings-man som skickar expee till Kuopio, så att det ej borde dröja länge förren du fick det till-handa, ja måtte det gå så lyckligt att du fick det helt snart, ty det smärtar mig att du bland andra bekymmer äfven hade oss, att sörja öfver. Barnen mår mycket bra, och skulle du se lilla Hanna tulta ner för vindstrapporna, huru försigtigt och snellt hon går, det har ännu ingen gång hänt att hon ens ämnat falla, och äfven annors har hon ej fallit vidare, än på händerna, ingen blånad har hon fått sig här, tro inte att jag lämnar barnen oskötta eller att jag skulle försumma att se efter dem, nej nu får du vara öfvertygad om att jag vakar öfver barnen, så långt i min förmåga står.

Jag väntade så att du i ditt sissta bref skulle skrifva, om så mycket, mycket, rörande oss, men du skrifver ingenting och nu förundrar jag mig ej deröfver, då du ej fått något af mina bref. Jag ämnade skrifva et långt bref, men nu blir det afbrutit af R. Messman, som just nu kom, och ämnar äfven äfven resa straxt, jag skrifver i Måndag nästa gång om ej någon resande inträffar. Mitt sissta bref är jag litet bekymrad öfver må det komma dig väl tillhanda. Doctor Frosterus från Kuopio kom just nu äfven hit. Tant Frosterus gaf Alexandra, Soldan i commission, att gå till Pappa och försöka få Flickorna hit, jag bad Tant flere gångor att hon ej skulle göra det, men det hjelpte ej, Tant förklarade att hon ej hade något besvär för dem, ty de skulle få bo med mig, och nu skref Alexandra att det kan hända, att de komma ifall det ges tillfälle. För mig blir det vist bra roligt, och äfven för de stackars Barnen.

Helsa Calle, och jag vet Hanna nog kommer ihåg honom, och lilla Gossen blir så tapper, att han snart får en lekkamrat i honom.

Glöm nu allt Älskade vän, Gud om du kunde hålla af mig som jag håller af dig Farväl din trogna

Jeanette

ett bref hade du från de Rou, jag kände igen sigillet och bröt om det, ty jag gissa de hvarom det skulle handla, penningarna lämnade jag här, men vill ändå sända brefvet.

176 *J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 15.VII 1849*

HUB, JVS handskriftssamling

Idensalmi den 15:de Julii 1849.

Ömt Älskade Make!

Tack egen Älskade Make, för ditt ömma, kärleksfulla bref, det gjorde mig så obeskrifligt glad isynnerhet som, jag trodde att du ej skulle gifva dig tid att skrifva. De trefligaste stunder jag har här ute, är då jag får emottaga bref från dig, du tror ej huru otålig jag är hela dagen förrut. Orsaken hvarföre jag fick ditt bref så sent, var den, att Hongelin dröjde flere dagar längre än han ämnade, då du reste.

Din kärlek gör mig lycklig, måtte jag kunna bibehålla den för all vår tid ty hvad vore hemmet om der ej fans kärlek, det vore ju ej et fridfullt hem, och Barnen, Gud bevare att de skulle finna et hem annorlunda än så.

Och allt står i min hand säger du, och skulle du nu kunna läsa i mitt innersta, såg du att mitt högsta sträfvande i verlden vore, att med omsorg sköta, allt, hvad i min förmåga står, för att bereda Dig, och Barnen et hem som ej skulle ega sin like för eder.

Också att blifva nyttig för andra Menniskor ligger mig jemt på hjertat, man kunde ändå göra sina fattiga likar bra mången glädje, fastän med mindre tillgång, men, många med större tillgångar äro ändå bra mycket mindre i tillfälle därtill än jag, det har du ofta sakt mig, men jag har ännu så litet gjort nytta deraf, men med Guds hjelp tror jag ändå att allt skall förändra sig när man blir äldre och litet förnuftigare, men jag tackar då ändå ofta i mitt inre Försynen, som skickade dig till mig, så att du kunde älska mig, fastän jag var et oförståndigt Barn som gjorde dig så stor smärta, det kan jag ändå alldrig förlåta mig sjelf, jag kommer alltid att hafva svårt deraf, men Älskade Make tänk ej mera